

praktisk hensigtsmæssigt, og jeg anbefaler det saaledes det høitærede Thing til Afgjørelse.

Stampe: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig. Det forekommer mig ikke ganske correct, at der i det foreliggende Vndringsforslag staaer, at Regjeringen skal bemyndiges til at afgjøre o. s. v. om og hvorvidt de saakaldte private Birker, som hidtil have bestaaet som egne Jurisdictioner, skulle inddrages under de tilgrændsende Herredsjurisdictioner. Jeg forudsætter nemlig, at der i Fremtiden ogsaa kan blive Jurisdictioner, som fremdeles beholde Navn af Birke, og det er mig bekendt, at man i nogle Dele af Landet har paataenkt at tage enkelte Sogne fra deres hidtilværende Jurisdiction i en Kjøbstad, og deraf at oprette et saadant Birk. Det forekommer mig ogsaa, at det er noget ampelt, naar det i Vndringsforslaget siges, at Regjeringen bemyndiges til at afgjøre det efter indhentet Betænkning fra de locale Autoriteter, det synes mig at burde være udtalt noget bestemtere. I det Hele tør jeg ikke driste mig til at give min Stemme til det foreliggende Vndringsforslag, forinden jeg i saa Henseende har hørt den Udtalelse, jeg forventer fra den høitærede Justitsminister. Det forekommer mig, at man ved ubetinget at afgive sin Stemme for Vndringsforslaget, paa en Maade foregriber det efter min Mening ikke uvigtige Spørgsmaal, om Jurisdictionssforandringer i det Hele bør være overladte til Regjeringen, eller om denne Sag ikke ogsaa bør være Gjenstand for Rigsdagens Drøftelse.

Justitsministeren: Jeg har allerede under Sagens første Behandling udtalt mig om den Maade, hvorpaa jeg betragtede den i Grundlovens § 74 indeholdte Bestemmelse med Hensyn til det her foreliggende Spørgsmaal. Jeg anseer det ikke for afgjort, om der efter den nysnævnte Paragraph i Grundloven maa antages nu at tilkomme Regjeringen den samme Myndighed, som den tidligere uomtvisteligt udøvede, uden at dette skete ad Lovgivningsveien, ved deels at nedlægge Birker ved Vacancer og deels at foretage saadanne mindre væsentlige Jurisdictionssforandringer, som efter de paagældende locale Autoriteters Andragende fandtes at være hensigtsmæssige og tjenlige.

Det er ganske unegteligt, at der, saaledes som ogsaa af den ærede Forslagsstiller er udviklet, vil kunne fremkomme adskillige Ulemper af dette Uvishedsforhold. Jeg har hidtildags søgt at holde dette Spørgsmaal aabent, og jeg troer heller ikke, at der i den nærmeste Fremtid vil indtræde nogen directe Foranledning for mig til at søge en endelig Afgjørelse deraf; thi, naar andre saadanne Forandringer, som den omtalte, skulde skee ad Lovgivningsveien, vilde det aabenbart være hensigtsmæssigt, om ikke nødvendigt, at man søgte at faae hele Forholdet med Hensyn til den fremtidige Omordning af Jurisdictionssforholdene, navnlig i Anledning af disse hidtil saakaldte private Birkers Nedlæggelse, paa eengang omordnet ved et Lovforslag, som da vilde blive at foreslægge Rigsdagen. Dette Lovforslag maatte man allerede snart begynde at forberede; men jeg troer, der vilde gaae en Tidlang hen, inden man kunde komme saavidt, at man oversaae alle de Forhold, som ved denne Sag komme i Betragtning, og det vilde derfor være nødvendigt i Mellemtiden, som maaskee kunde være adskillige Aar, at søge at behjælpe sig med Constitutioner i de Embeder, hvor man antog, at Forandringen skulde foregaae. Det er jo nu ganske vist, at, naar Sagen paa denne Maade skulde ordnes, saa vilde de paagældende Embedsmænd, som i Mellemtiden beskiftedes til de vacante Embeder, være udsatte for, at der ved den Behandling, Sagen vilde faae paa Rigsdagen, kunde skee Forandringer, som de ikke kunde foruasee paa den Tid, de søgte Embedet, og det bidrager naturligvis til, at der ved Embedets Besættelse opstaaer en Usikkerhed med Hensyn til Indtægterne, som ikke kan være ønskelig, fordi man derved ikke altid vil erholde de meest competente Concurrenter til at søge om Embedet. Men, medens jeg saaledes ikke kan Andet end ansee det ønskelig, at det undgaaes, at Sagen maa henstaae saalange, inden den kan berigtiges ad Lovgivningsveien, saa kan jeg dog paa den anden Side heller ikke Andet end ansee det ønskelig, at den Hjemmel, man nu savner derved, at Grundlovens § 74 ikke bestemt udtaler sig — og jeg vil endogsaa erkende, at dens Indhold kan gjøre dette Spørgsmaal,